

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/243/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113236174
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113236174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému: L. A., nar. X.XX.XXXX, bytom H. X, zast. JUDr. Jozefom Karabašom, advokátom, so sídlom v Sabinove, Ružová 10, o zaplatenie 2.153,42 Eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C 61/2014-68 zo dňa 11. 6. 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozhodol tak, že cit.:

„Z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 30 Eur.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 619,84 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 724,84 Eur od 12.3.2013 do 21.6.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 709,84 Eur od 22.6.2013 do 23.7.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 694,84 Eur od 24.7.2013 do 22.8.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 679,84 Eur od 23.8.2013 do 22.10.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 664,84 Eur od 23.10.2013 do 20.11.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 649,84 Eur od 21.11.2013 do 20.12.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 634,84 Eur od 21.12.2013 do 21.2.2014 a vo výške 8,50% ročne zo sumy 619,84 Eur od 22.2.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30 Eur počnúc mesiacom júlom 2014 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil cit.:

„Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. i/ je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a k/, l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli síce platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ale podľa názoru súdu táto neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. Podľa tohto ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma splátky istiny, prípadne suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený nedostatok spôsobuje tak následok vyplývajúci z ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by teda žalobcovi mal vrátiť sumu 1.659,70 Eur, doposiaľ mu uhradil 1.036,86 Eur (931,86 Eur + 7 x 15 Eur), preto jeho dlh činí v súčasnosti 619,84 Eur a ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru činil 724,84 Eur.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzavretia, vrátane výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Každý právny úkon sa posudzuje podľa jeho obsahu. Jednoduchým aritmetickým prepočtom by súd prvého stupňa zistil, že napriek tomu, že je predmetná splátka 28,91 Eur označená v zmluve ako splátka istiny, ide o riadnu mesačnú splátku úveru pozostávajúcu zo všetkých troch zložiek. Obsahom znenia zákona § 4 ods. 2 písm. i) spotrebiteľského zákona, ako sa nesprávne domnieva súd prvého stupňa, nie je založenie povinnosti v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky: splátku istiny, splátku úrokov z omeškania, splátku poplatkov, ale vymedziť zložky úverovej splátky. Túto skutočnosť potvrdzuje aj bežná banková prax, keď v drvivej väčšine spotrebiteľských úverov je dojednaná splátka úveru vždy jednou splátkou, ktorá zahŕňa všetky zložky. Táto prax musí byť známa aj súdu prvého stupňa. Navyše žalovaný v priebehu konania vôbec nespochybnil výšku žalobcom uplatnenej pohľadávky, len upozornil na zlú finančnú situáciu a oznámil súdu vykonanie úhrad, ktoré žalobca v návrhu riadne zohľadnil. S touto skutočnosťou sa však súd prvého stupňa pri rozhodovaní vôbec nezaoberal, čím poprel zásadu kontradiktórnosti civilného procesu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a zistil, že rozsudok je správny.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom v posúdení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročného a úveru bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, 4.9.2008) a v tomto smere poukazuje na judikatúru súdov vychádzajúcu z právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z.

„Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) pritom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2007 vrátane, ktorý každý z atribútov

vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie súhrnnej sumy úrokov (majúcich byť zaplatených spotrebiteľom okrem istiny a iných poplatkov než úrokov), čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).“ (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE 313/2010).

Obdobne tiež „Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.10.2010 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná 20.10.2010 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver.“ (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co 401/2012)

„Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/3/2015)

„Vychádzajúc zo zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/, j/ a h/, a to výška počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a účely jeho splatenia, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako i ročnú úrokovú sadzbu K primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 , písm. i/ zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov viaže ku každej stavu uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako istiny, tak i úrok, a tiež prípadné poplatky. Naplnenie uvedenému účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva, neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov, čím vlastne zákon poskytuje primeranú ochranu právam spotrebiteľa pri uzatváraní úverových zmlúv, aby tieto neboli zavádzajúce ani problematickým údajom o úrokoch z ktorého nebude schopný vyvodiť , aké bude skutočné navýšenie sumy reálne u poskytnutej a teda i celková cena za ktorých si požičiava , a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. V tomto smere poukazujúce procesný súd na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.6.2013 č.k. 11Co 123/2013-95, kde potvrdil rozsudok súdu I. stupňa vo veci žalobcu, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda 8C 72/2012, kde súd vyslovil , že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez úročná a bez poplatkov, z dôvodu porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ výška a počet termín splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, odvolávajúc sa na § 4 ods. 3 veta druhá citovaného zákona.“ (porov. rozsudok Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 5C 406/2014)

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní tvrdí, že prvostupňový od žalobcu vyžadoval povinnosť rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky: splátku istiny, splátku úrokov z omeškania a splátku poplatkov, toto tvrdenie nie je správne. Prvostupňový súd v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. vyžadoval špecifikáciu splátky, a to uvedením výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a

iných poplatkov. Špecifikácia má svoj význam z dôvodu transparentnosti plnenia. V prípade neplatnosti napríklad poplatku spotrebiteľ nemá v zmluvách žalobcu presne uvedenú časť splátky po odpočítaní prípadnej neplatnosti poplatku. To isté platí aj v prípade neplatnosti časti o úrokoch. Spotrebiteľ by sa dostal do stavu právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má platiť v prípade neplatnosti úrokov.

Keďže prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a správne vec v súlade s vyššie citovanou judikatúrou súdov Slovenskej republiky právne posúdil, odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti s osvojením si dôvodov ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.